

En
verder:

*‘Als je je
maar
profileert’*

'Ik hoop dat door mijn inzet het imago van het notariaat verbetert'

Met een column in *De Telegraaf* is hij misschien wel de meest gelezen notaris – vooruit, kandidaat-notaris – van Nederland. Ernst Loendersloot over het schrijven, social media en Maastricht.

TEKST Arnoud Veilbrief | FOTO Truus van Gog

Hoe je je profileert als notaris is niet zo belangrijk, vindt Ernst Loendersloot. 'Als je je maar profileert. Ik doe dat met schrijven over juridische zaken.' Loendersloot hanteert de pen met vaardigheid voor uiteenlopende media als *De Telegraaf*, *Vastgoedjournaal.nl*, *Vraagdenotaris.nl* en *Descherpepen.nl*. Daarmee bereikt hij een breed publiek, van particulieren tot professionals in de vastgoedwereld. 'Makelaars, woningcorporaties, afdelingen bijzonder beheer van banken, van alles. Via mijn site kan ik alles kwijt. Daarnaast plaats ik zo eens in de drie weken een discussie op LinkedIn. Dat levert reacties op van mensen die ik anders nooit had bereikt. Twitter gebruik ik eigenlijk alleen om links naar mijn artikelen te plaatsen. Ik voer daar geen discussies, het is voor mij puur een middel om mijn columns onder de aandacht te brengen.'

Wat prettig is: het kantoor – Huenges Wajer & Joosten (HWJ Notarissen) in Maastricht – houdt er ook klanten aan over. 'Je merkt dat plaatselijke makelaars ons beter weten te vinden omdat ik actief ben. Mensen komen binnen met een uitgeknipte column waarin ik een casus behandel en zeggen: "Dát wil ik." Dan hoef ik al veel minder uit te leggen, soms alleen nog maar te kijken of het bij deze cliënten past.'

SCHRIJFWIJZE

'Ik vind het leuk en daarom is het ook geen moeite. Ik moet er alleen de tijd voor vrijmaken. Vaak gaat het zo: ik krijg een casus aangereikt via *Notamail*. De helft van de keren is het interessant voor

mij als jurist, bij de andere helft denk ik: "Daar kan ik ook als schrijver nog wat mee." In een halfuur staat de column er. Ik hoef hem daarna alleen nog wat bij te schaven. In het begin ging dat een stuk moeizamer, maar nu heb ik de slag wel te pakken. Mijn stijl? Ik probeer niet te ingewikkeld te schrijven, maar ook niet neerbuigend te zijn. En er moet ook iets grappigs in zitten. Het gebruikelijke stramien is: eerst een "binnentrekker", iets wat nieuwsgierig maakt. Vervolgens een casus en als afsluiting een boodschap: kom eens langs bij de notaris. Niet naar mij, maar naar een notaris. Ik krijg niet betaald voor mijn columns maar hoop dat door mijn inzet het imago van het notariaat verbetert.'

ACHTERBAN

Door de activiteit van Loendersloot in de media is de bekendheid van HWJ groter dan je gezien de omvang van het kantoor zou verwachten. 'Noem ons een dorpskantoor in een grotere stad. We hebben twee kandidaten en twee notarissen. Inclusief parttimers werken er bij ons twaalf man.' Het kantoor oogt neutraal. 'Het zou net zo goed een tandartspraktijk kunnen zijn. Het is geen statig herenpand.' Maastricht bestaat uit de oude binnenstad en enkele voormalige dorpen die er later bij getrokken zijn. HWJ ligt in Heer, dat sinds 1970 deel uitmaakt van Maastricht. 'En nog steeds gaan de mensen uit Heer naar de notaris in Heer. Met die vaste achterban zijn we erg blij.'

MAASTRICHT

Het is nu 25 jaar geleden dat hij in Maastricht aankwam. Aange trokken door de Bourgondische stad toog de Amsterdammer er in 1988 heen om er rechten

te studeren. Na enkele posten, allemaal in Limburg, keerde hij terug naar Maastricht. Hij vindt het een heerlijke stad en de zaken gaan er nog vrij goed. 'Maastricht is altijd in trek. We hebben de universiteit, DSM en een aantal internationale bedrijven. Dat zorgt ook voor een continue stroom van expats.'

Rijke Maastrichtenaren verhuizen vaak naar het Belgische Lanaken, net over de grens. 'Voor je stamcafé maakt het niets uit, dat blijft gewoon hetzelfde, maar wél voor je inkomstenbelasting', zegt Loendersloot droogjes. 'Omdat die mensen hun zakelijke belangen veelal in Nederland hebben, werken we veel samen met Belgische notarissen.'

GEMOEDELIJK

De sfeer in het Maastrichter notariaat is gemoedelijk. 'We beconcurreren elkaar rustig, maar vechten elkaar niet de tent uit. Veel draait hier in het zakenleven om persoonlijke contacten. Men gunt elkaar wat. Als ze je aardig vinden, krijg je de deal. Je moet ze niet het vel over de oren halen, maar ze hoeven zelf ook niet het onderste uit de kan. Het is een wisselwerking. In het westen gaat het veel zakelijker toe.'

TRADITIES

Maastricht is een stad van tradities. Bij het Preuvenemint, een eetfestijn voor het goede doel, mag een geziene Maastrichtenaar niet ontbreken. 'Je nodigt iemand uit aan je tafeltje, je maakt een praatje en drinkt een glas in de zon. En anders ga je lekker *loeren*: mensen kijken. Die mensen weten dat ze bekeken worden en daarom doen ze net even meer moeite om er goed uit te zien. Zo gaat dat hier.' ■